

og dermed beslægtede private midler i Grundejernes Investeringsfond.

Vi kan selvfølgelig godt dele synspunktet om, at ejere burde bidrage mere, men der er vel et godt stykke derfra og så til at sige, at så skal staten ved lov gå ind og beslægtede private midler. Det må ikke mindst for en konservativ minister være et ret kildent spørgsmål. Derfor vil jeg godt en gang til spørge: Vil ministeren overveje det en ekstra gang og så komme herop igen og bekræfte, at man ikke vil udelukke et ekspropriativt indgreb i Grundejernes Investeringsfond?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at denne regering har som regeringsgrundlag, at vi vil have bygget flere boliger. Det har vi gjort ved en bred boligaftale. Vi ønsker flere handicapboliger, vi ønsker flere ungdomsboliger, vi ønsker flere private udlejningsboliger, og vi har givet Landsbyggefonden lov til at bruge 1,4 mia. kr. om året til at renovere for, herunder en hel del af det til handicappede. Det er netop det, der har sat noget i gang.

Vi taler altså om initiativer her i milliardklassen, så er der en besparelse på 200 mio. kr., og så klynker man. Det er fakta i denne sag.

Til hr. Morten Homann, der glæder sig over, at der er voldsom gang i det almene byggeri. Jamen det gør vi også. Men vi glæder os også over, at vi har fået en ordening med 1 mia. kr. til privat udlejningsbyggeri; vi glæder os over, at der er flere ungdomsboliger i milliardklassen. Det synes jeg hr. Morten Homann også skulle.

Det der med at bruge udtrykket makke ret er ikke ministerens sprogbrug i dag. Det, jeg siger, er, at jeg forventer, at vi får et forhandlingsresultat. Det er det, jeg går ud fra. Får ministeren ikke det, så har jeg en ny situation, men så bruger jeg ikke de her stokkemoder, som hr. Morten Homann sådan set næsten havde i baghånden at ministeren ville bruge. Jeg ved ikke, hvad der vil ske i den sag, hvis jeg ikke får et forhandlingsresultat. Det har jeg tilkendegivet helt klart og tydeligt. Det tager vi stilling til, hvis vi ikke får et forhandlingsresultat. Jeg hverken lover eller truer.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Vi klynker, siger ministeren. Jeg er nødsaget til at sige, at jeg synes faktisk, ministeren blev lidt ophidset i sit indlæg. Det forstår jeg ikke. Vi har her en helt høvisk debat, hvor vi kigger på, hvad det er, ministeren har gang i. Han har gang i at tage nogle penge op af ejernes lommer, og de skal så over et andet sted til nogle andre lommer og bruges til noget andet, og jeg tror faktisk, jeg sagde i mit sidste indlæg, at det sådan set er fair nok, at man vælger at gøre det. Jeg tror også, ministeren sagde på et tidspunkt, at der ligger en besparelse i det her.

Det, vi bare ikke kan forstå, er, hvorfor man skal smadre byfornyelsesloven, når man gør det. Hvorfor skal man fjerne lejernes vetoret? Hvorfor skal det absolut betyde, at man scorer pengene ved at hæve huslejerne i den her sammenhæng? Og hvorfor er det her en lov, som er til fordel for ejerne på lejernes bekostning?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo noget af en revolverpolitik, regeringen fører over for Grundejernes Investeringsfond. Vi synes jo i og for sig, at det er lidt pudsigt, at det er SF, der må stå her og prøve at appellere til en smule anstændighed i forhold til den private ejendomsret, men når regeringen ikke vil gøre det, så er der jo andre, der må træde til.

Kl. 19.50

Kan ministeren ikke give mig ret i, at hvis man står over for en trussel om, at ekspropriation er en mulighed, så ville det være meget underligt, hvis man ikke når frem til en aftale? Sådan er det. Hvis man står med pistolen for panden, så er man lige pludselig meget motiveret til at finde en aftale.

Er det den måde, regeringen ønsker at føre politik på, at den opstiller en trussel om ekspropriation og så håber at få frivillige aftaler ud af det? Hvis det er regeringens nye linje, tror jeg, der er mange steder i det danske samfund, man godt kan begynde at ryste i bukserne.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at nej, ministeren er ikke ophidset, han er engageret. Det her er en prioritering af offentlige midler. Hr. Lars Kramer Mikkelsen siger, at det